

Bayer Zsolt: Nyílt levél Fischer Ádámnak

2011 február 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Tisztelt Uram! Ön a Népszabadság február 12-i, szombati számában nagy beleéléssel, s önnön bátorságától elragadtatva bejelenti, hogy nem nyugszik addig, ameddig engem nem távolítanak el a Fideszb?l, ugyanis – némiképp leegyszer?sítve az ön briliáns logikáját – ameddig az antiszemita Bayer a párt tagja, addig a Fidesz is antiszemita, ha pedig a Fidesz is antiszemita, akkor az Európai Néppárt is antiszemita.

Mit ne mondjak, ?rületesen nehéz lehet önnek és az önhöz hasonlóknak. De ez végül is az önök problémája. Az én problémám ezzel szemben az, hogy újra és újra, végtelen türelemmel elmagyarázzam önnek és önöknek, hogy az a világ, amelyet felépítettek, és amelyben oly otthonosan jönnek-mennek és rettegnek, nos, az a világ nem létezik. És semmiképpen sem szeretnék cinikus lenni, ezért fel sem tételezem, hogy ön is csupán politikai megfontolásból lakja ezt a nem létez? világot. Nem. Ön és az önhöz hasonlók feltehet?leg mélyen hiszik, hogy valamiféle jó ügyet szolgálnak akkor, amikor könyörtelen harcot vívnak az „antiszemitizmus” ellen, amely antiszemitizmushoz nincsen szükség sem antiszemitára, sem zsidóra. Bizony, Tisztelt Uram, ez a „harc” sokaknak egyszer? önigazolás és önfelmentés. Ameddig ugyanis az „antiszemiták” ellen vívjuk a harcot, és a nácizmustól rettegünk, addig semmiképpen sem kell „arról” a negyven esztend?r?l szót ejteni. Mindaddig az „európaiság” nevében felháborodottan vissza lehet utasítani, hogy bárki is összemérje a 20. század két szörnyrendszerének b?neit. Hogy is írja Todorov? A nácizmus b?nösei az összehasonlítás mellett vannak, hiszen ez felmentést jelent számukra. A nácizmus áldozatai az összehasonlítás ellen vannak, mert ez felmentést jelent hóhéraiknak, másrészt kisebbíti mártíriumukat. A kommunizmus b?nösei szintúgy az összehasonlítás ellen vannak, hiszen ez vádként használható ellenük. A kommunizmus áldozatai pedig az összehasonlítás mellett vannak, mivel ez vádként szolgál számukra, másrészt igazolás is ?nekik, hogy volt a világban szenvedés a zsidó szenvedésen kívül is. S lám, máris egy gyékényre kerültek a nácizmus b?nösei és a kommunizmus áldozatai, valamint a kommunizmus b?nösei és a nácizmus áldozatai! Holott nagy részük egyáltalán nem akarja ezt így. De a vita mégis csak kap valami ilyesféle értelmezési keretet, s ett?l mindjárt ostobává és feleslegessé is válik, holott nem az. S?t. Még a mi vitánk sem az. Olvasgassa szabad idejében a Népi-urbánus vita dokumentumai cím? kötetet, és rá fog döbbenni, hogy nincs új a nap alatt. Ott folytatjuk, ahol Németh László és Ignotus befejezte. Lássuk hát…

Ön szerint – mint annyi más önhöz hasonló szerint – az Ugyanaz a b?z cím? írásom antiszemita, és ez t?rhetetlen. Ez a tétel pedig bejárta a világsajtót, s már régen nem számít, hogy mit írtam, már csak az értelmezések számítanak abban a belterjes és belterjességéb?l következ?en szükségképpen beteg körben, amelyben a dolgok így m?ködnek. „Antiszemitizmusom” „bizonyítékai” a következ?k: egymás után leírtam azt a három nevet, hogy Cohen, Cohn-Bendit és Schiff – ez olyan nyilvánvaló antiszemitizmus, hogy nem is igényel kifejtést. Továbbá az orgoványi erd? emlegetésével azt üzentem, hogy ki kellene irtani az összes zsidót. Ez is nyilvánvaló, ezt sem kell kifejteni. Önök szerint. Azért én mégis tennék egy kísérletet, ha megengedi…

Nézzük el?ször, vajon miért került egymás mellé az a három név? Hát Cohen úr azért, mert az ? írása provokálta ki az én írásomat. Cohen úr üzente Angliából, hogy „Magyarország b?zlik”, és ez nekem nem tetszett. Cohen úr neve pedig Cohen, így a valóság súlyos meggyalázása lett volna, ha Kovács Bélának nevezem…

Hogyan került Cohen mellé Cohn-Bendit? Nos, tisztelt Fischer úr, négy nappal az ön által t?rhetetlennek tartott cikkem el?tt jelent meg egy másik írásom, Sajtószabadság címmel. Fontosak itt a dátumok, Fischer úr, ugyanis a Sajtószabadság megjelent 2010. december 31-én, az Ugyanaz a b?z pedig január 4-én. A kett? között háromnapos ünnep volt, tehát hamarabb meg sem jelenhetett volna. Az Ugyanaz a b?z pedig szerves folytatása a Sajtószabadságnak, ez a helyzet. A Sajtószabadságban pedig hosszan értekezem Cohn-Benditr?l, ugyanis nevezett úr a német közszolgálati rádióban gyalázta az országot és Orbánt, felsorakoztatva mindazon hülyeségek összességét, amelyeket önök hónapok óta felsorakoztatnak. S Cohn-Bendit szavait visszhangozta a Der Standard. Az a cikkem err?l szólt. S mivel Cohn-Bendit neve Cohn-Bendit, mégsem nevezhettem ?t Tóth Lajosnak, csak azért, hogy elkerüljem az antiszemitizmus vádját. Ráadásul, legyen ?szinte, Fischer úr, el sem kerülhettem volna, igaz? Végül Schiff úr… Nos, emlékeim szerint Schiff úr nevezetes levele éppen harmadikán látott napvilágot, de legfeljebb másodikán. És fölöttébb szervesen illeszkedett abba a vonulatba, amelyr?l szót kívántam ejteni. S hogy Schiff úr zsidó? Nos, ezt az örvendetes tényt azóta tudom, hogy önök szíveskedtek a tudomásomra hozni. Nem érdekel ez engem ugyanis. Ez önöket érdekli, valamiféle perverz és általam érthetetlen okból kifolyólag.

És akkor nézzük azt az orgoványi erd?t, Fischer úr.

Orgoványi erd? ügyében önmagamtól idéztem. Történt ugyanis, még 2009 decemberében, hogy az MSZP egyik prominens személyisége megszólította az övéit egy fölöttébb tisztességes írásban, amelyben egyebek mellett ezt írta: „Úgy vélem, hogy nem cáfolható, a nemzet sorsa szempontjából nincs pozitív történelmi hagyományunk. A baloldal nálunk mindig küls? segítséggel került hatalomra. Ezért is helytelen mindenki mást az ország kormányzására eleve alkalmatlannak min?sítenünk”.

Akkor, 2009 decemberében ennek kapcsán írtam meg a Mindig küls? segítséggel cím? cikkemet, amelyben egyebek mellett ez olvasható: „És tényleg… Az MSZP úgy tesz, mintha történelmi szükségszer?ség lenne hatalomra kerülésük és hatalmon maradásuk. (S természetesen ezzel mindjárt megvádolják az ellenzéket…) Azt mondják, ha ?k nem, ha nem ?k, akkor mindennek vége. Pedig ez tényleg nem egy baloldali ország. Illetve helyesebb úgy fogalmazni: nem úgy, ahogy ?k képzelik. S bizony, mindig küls? segítséggel kerültek hatalomra. Küls? segítséggel, mint a második világháború után, mint ’56 után – s aztán 34 évig. Küls? segítséggel és a legnyersebb, legbrutálisabb er?szakkal. Lásd még Kun Béláékat. (Aztán nagyon fel voltak háborodva, hogy az orgoványi erd?ben átlovagoltak a fejükön. Ami nem volt éppen szép és demokratikus, de azok után, amit m?veltek, legalább érthet?…)”

Nem Schiff úr kedvéért írtam újra Orgoványról, tisztelt Fischer úr, hanem önmagam idéztem. Csak tudja, 2009 decemberében semmiféle apropója nem volt, hogy az orgoványi erd?b?l világraszóló antiszemita kampányt kovácsoljanak önök. Erre most érett meg az id?. Próbáljon meg elvonatkoztatni a lakájos kis rögeszméit?l, Fischer úr, és hagyja meg nekem azt a jogot, hogy másképpen gondolkodjak a történelemr?l, mint önök. Például hadd legyen az én meggy?z?désem, hogy Kun Béla, Szamuely, Cserny és a többi, fölöttébb megérdemelte volna, hogy ott végezze Orgoványban. Ehhez képest – Cserny kivételével, ?t legalább felkötötték – úri módon kiutaztak Bécsbe, és ott megszervezték a század legocsmányabb és leghazugabb sajtókampányát az élet-halál harcot vívó Magyarország ellen. Ezek mind rablógyilkosok voltak, Fischer úr, és min?sített hazaárulók. Közöttük Jászi Oszkár és igen, Károlyi! Amúgy Orgovánnyal kapcsolatban még csak ennyit: „A baloldal szerint több mint hatvan, a jobboldal szerint tizenhat embert végeztek ki Orgoványnál” – közölte Ormos Mária akadémikus, ezzel rávilágítva arra is, hogy a politikai oldalhoz való tartozás mennyire meghatározza a közelmúlt értékelését. Igaz, a „kivégzés” helyett pontosabb a „gyilkosság” szót használni, tekintettel arra, hogy az akkor Pest-Pilis-Solt-Kiskun, ma Bács-Kiskun megyében található Orgovány melletti mészárlást semmilyen formális bírói ítélet nem el?zte meg. A jobboldal népítéletnek, a baloldal tömeggyilkosságnak látja az orgoványi vérengzést – tette hozzá a Széchenyi-díjas történészn?. S még ezt is hozzáteszi, kérdésre válaszolva: „…a zsidó lakosság nagy része inkább nagyvárosokban lakott, tehát a Tanácsköztársaság falusi funkcionáriusainak nagyobb része nem volt zsidó. Bár ez önmagában még nem zárja ki, hogy a helyi, kis létszámú zsidó közösség nagy része viszont a tanácsrendszer funkcionáriusa volt – Ormos ezt sem tarja valószín?nek: – A falvakban a zsidók általában (…) kocsmát (…) vagy egy kisboltot vezettek, esetleg szabó akadt közöttük, ezek nem azok a tipikusan a kommunista elvek iránt rajongó népségek”.

Hát így. Hajdú Tibor akadémikusról meg csak egy fél mondat: „Az orgoványi vérengzésnek Hajdú szerint az antiszemitizmus csak mellékszála volt…” – már ha volt ilyen egyáltalán, teszem én hozzá. És mindezt csak azért idézem önnek, mert Bolgár úr már kifejtette a rádiójában, hogy Orgoványban antiszemita ?rjöngés volt, és aki Orgoványt emlegeti, az antiszemita ?rjöng?.

Nem így van, Fischer úr. Semmi sincsen úgy, ahogy ön, önök gondolják és láttatják. Hogy mennyire nem igaz semmi sem, hogy önök mennyire nem igazak, hadd idézzek valamit önnek Daniel Cohn-Benditt?l: „Több alkalommal egyes gyerekek kinyitották a sliccemet és elkezdtek simogatni.
A körülményekt?l függ?en különböz?képpen reagáltam, de a vágyuk problémát jelentett számomra.
Megkérdeztem: »Miért velem csináljátok ezt, miért nem a többi gyerekkel?« De ha ragaszkodtak hozzá, akkor mégis cirógattam ?ket”.

Fischer úr, ezt a szöveget Cohn-Bendit vetette papírra önéletrajzi ihletés? könyvében. Ha azt gondolom, hogy Cohn-Bendit egy állat, akkor biztosan antiszemita vagyok?

Tisztelt Fischer Úr, amúgy ez is egy teljesen felesleges írás volt részemr?l. Ön és az önhöz hasonlók ugyanis nem fognak kilépni kényelmes kis rögeszméik otthonosságából. Nekem viszont elegem van önökb?l. És bepereltem az egész díszes társaságot. És majd lehet jönni a bíróságra, és el lehet magyarázni, miért antiszemitizmus az, ha valaki leírja Cohen, Cohn-Bendit és Schiff nevét egy Cohenr?l, Cohn-Benditr?l és Schiffr?l szóló cikkben.

Isten áldja meg önt!
Bayer Zsolt , magyarhirlap.hu

Ajánló